

ניסוי רוחחים בគותנה בעל

(סוף).

הניסוי במגל (ר' טבלה 3)

טבלה 3. מס' הצמחים לדונם והיבול במגל.

רוח בין הצמחים, ס"מ	להלכה	למעשה	מס' צמחים לדונם למעשה	משקל הכותן בחלוקת בודד, גרמיים ²)	משקל הכותן בחלוקת כותן, גרמיים ²)	יבול כותן, ק"ג לד"י)	ממוצע לצמח, משקל כותן, גרמיים
							טבלה 3. מס' הצמחים לדונם והיבול במגל.
7.1			14,100	10.3	6.05	145.5	10.3
12.1			8,230	14.9	6.10	123.0	14.9
19.1			5,225	20.6	6.35	107.5	20.6
27.8			3,595	31.3	6.45	112.5	31.3

(1) הפרש מובחן $19.4 - 5 = 14.9 = 1\%$.

(2) אין הפרש מובחן.

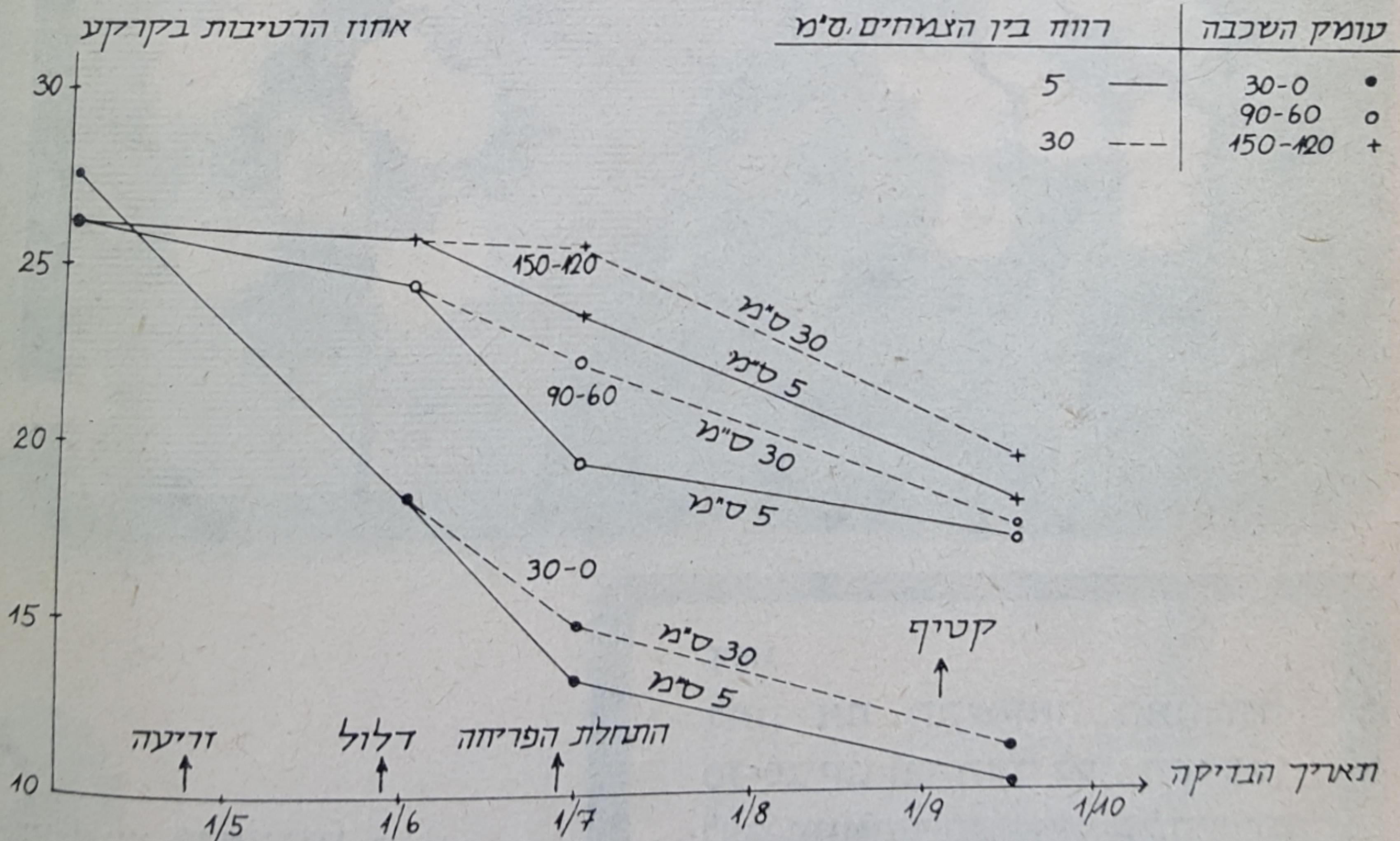
שלリスト הצמח (ראה דיאגרמה 3). מספר ההלקטים לצמח גדול במידה ניכרת עם שטח המניה (ראה דיאגרמה 4). משקל הכותן לצמח גדול ביחס כמעט בטיפול זה הושג היבול הרב ביותר בניסוי: הוא יהיה מרובה באופן מובהק מזו שבשלושת הרוחות האחרים שנוסו. היבול הפחות ביותר ניתן ברוח של 20 ס"מ, שהוא מקובל כתע באיזור (ראה דיאגרמה 1).

היטב את זו של גויה-יער (ראה דיאגרמה 2). בדיאגרמה 5 נרשמו תוצאות בדיקות הרטיבות* שנלקחו בטיפולים הקיצוניים (5 ס"מ ו-30 ס"מ) בחלוקת בודד גדול ביחס שטח המניה

יש לציין שהרווח הקטן ביותר, 5 ס"מ, היה למעשה זריעה לעומד סופי, כמעט ללא דילול. בטיפול זה הושג היבול הרב ביותר בניסוי: הוא יהיה מרובה באופן מובהק מזו שבשלושת הרוחות האחרים שנוסו. היבול הפחות ביותר ניתן ברוח של 20 ס"מ, שהוא מקובל כתע באיזור (ראה דיאגרמה 1).

כל היבול נקבע בקטיפה אחת, וכך אין נתונים מדויקים על מהלך הבדיקה. משקל הכותן בחלוקת בודד גדול ביחס שטח המניה

אחוון הרטיבות בקרקע

דיאגרמה 5. תנודות הרטיבות בשכבות 0—30, 60—90, 120—150 ס"מ בשני הטיפולים הקיצוניים (5 ס"מ ו-30 ס"מ) מגן חשב"א, בותנת בעל.

*) הבדיקות נערכו במעבדת שירות השרדה, איזור מנשה.

איברי הריבוי לצמח (ניגנים, פרחים וחלקיים) לפי ראגראסיה ליניארית ביחס לשטח-המחיה של רשות הצמח. ככלומר, בתחום הרוחחים הנדוון, מגיב צמח הכותנה על הגדלת שטח-המחיה שלו — בעיקר ביצירה מרובה יותר של איברי-ריביה, וזאת הודות להגדלת מספר ענפי הפריחה והארכתם, התפתחות ענפי צמחה בחלוקת התחתון של הצמח וההתפתחות ענפים צדדים. מכיוון שהאיברים מופיעים בצמח לפי סדר וקצב קבועים, תחבטה הגדלת מספר האיברים לצמח בהארכת תקופת הפריחה ובבדיקה מסויימת של הבשלה (ראה טבלה 1).

מבחןת יבול הכותן לדונם, אפשר לסתם את תוצאות שני הניסויים כלהלן: א) בתחום הרוחחים שנoso היה שיעור היבולים דומה, ערך: אך ב) היבול המסתמי נתקבל, בשני הניסויים, ברוחה הקטן ביותר. נראה, שהגדלת משקל הכותן לצמח על-ידי הרחבת שטח-המחיה — כמעט מהפה על הפחתת מספר הצמחים לדונם, אך לא לגמרי; ומכאן הפחתה הקליה ביבול (ראה דיאגרמה 2).

בניסוי שנערך באדמות החולה (5), ושבו גoso ציפויות מ-2860 עד 34,700 צמח לדונם, ברשמה פחיתה ביבול גם ברוחחים הגדולים וגם בציפויות יתרה. מstable, שקיים ציפוי קרייטית שאורה אין לעבור. היה חשוב לקבוע את הנקודה הזו, כי רוב הניסויים שנעשו עד כה נמצאים בתחום הרוחחים שבהם ההשפעה על יבול הכותן מצומצמת בלבד × (3, 4, 6). מעיוון בתוצאות הניסויים שנעשו עד-כה בארץ מתקבל הרושם, שתחום זה רחב מאד והציג פיפות הكريיטית נמצאת, גם בשלחין וגם בבעל, מעבר לרוחחים המומלצים כירום. בקשר עם זה ראוי להזכיר את העורות של אנטיניג (9) על התחרות של צמחי-תרבות ועשבי-בר על מים: "...בתנאי שכיסוי השטה מושלם והמים אינם נמצאים במחסור חrif, נקבעת הטראנספיראצית על-ידי גורמים התלוים בזמן ובפרקן ולא על-ידי מספר הצמחים או שטח העלים. כתוצאה לכך מstable, שאם הצמחים הם מאותו מין ומcssים את השטח — אין התחרות ביניהם על מים, אפילו בתנאי ציפויות". המספר המצוצם של בדיקות רטיביות אינו מאפשר בדינה יסודית של מהלך ניצול המים בפרקן ברוחחים השונים, אך נראה (דיאגרמה 5), שלפחות עד העומק של 150 ס"מ אין הרוחחים השונים מבאים להפרשים גדולים.

הניסוי בנוה-יער העלה נקודה מעניינת נוספת: תגובת הצמח הבודד נקבעה על-ידי שטח-המחיה שעמד לרשותו, ורוחחים שונים בין השורות או בתוך השורה לא הביאו להבדלים. ארנוו וחבריו (1) מצאו, שבשורוגום "לציפויות הזרעה בשורה השפעה הרבה פחות ניכרת על רמת היבולים, מאשר לרוחח בין השורות". גם בגידולים אחרים נרשמה השפעה של "הטידור הספאציאלי" על יבולם ועל כושר התחרות שלהם (8). מובן, שהשורות הרוחחות בינוין (2 מ')

עד לעומק של 150 ס"מ. נראה, שבתחילת يولיה (הначלה הפריחה) היה ניצול הרטיבות ברוחה של 5 ס"מ — בערך ב-2% גדול יותר מאשר ב-30 ס"מ. באמצע ספטמבר, לאחר הקטיף, הייתה האדמה עד לעומק של 120 ס"מ — סמור לנקודת המכמישה אף יבשה מכן. ניצול הרטיבות, ברוחה הקטן, אף רב ב-0.5% מזה שב-30 ס"מ. מעניין, שההפרש בניזול המים בין שני הטיפולים הקיזוניים — היה קטן, יחסית, עד לעומק שנבדק, 150 ס"מ; אך אכן שבעומק רב יותר היה הפרש זה הולך ונגדל.

דוין

העובדת, שאין הפרש ביבול בין זרעה במקומות לבין שתילת שתילי כותנה שנזרעו בעצי קרטון כ-3 שבועות לפני כן — טיפול שנוסה בנוה-יער בגידול רוחה — מסרנת את התוצאות מניסויים שונים במועדי זרעה (2, 6), המראות שאין יתרון בזרעה מוקדמת המבוצעת במרט. מאידך גיסא, יתכן של עיכוב מסוים בהתפתחות הצמחים בעצי צים בغالל שתילתם, אף כי העץ נשתל בשלימותו. בכלל אוףן, העניין המעשי בהקדמת הזרעה על-ידי זרעה בעציים — נראה מעט למד, אלא — אולי — בעבודת הטיפה.

יבול הכותן ליחידה שטח הוא תוצאה ממכלול: משקל הכותן בהלקט בודד × מספר החלקים בצמח × מספר צמחים ליחידה שטח. ניתוח השפעת הרוחחים מראה, שתמי התוכנות הראשונות אמנים מתעצמות עם הרחבת שטח-המחיה של רשות הצמח, אך ועוד שמשקל ההלקט הבודד גדל ב-20%, ברוחחים שנoso — הרי מספר ההלקים לצמח נע ביחס כמעט ישר לשטח-המחיה (ראה דיאגרמות 3 ו-4). פיבלס וחבריו (10), במחקרם המקיף על השפעת הרוחחים, מציינים שבזווים מטיפוס אפלנד, כאשר גודלו הרוחחים בשורה מ-10 ל-40 ס"מ — גדול משקל ההלקט רק ב-5% בערך, והשינויים ביבול בغالל הרחבת שטח-המחיה נובעים בעיקר מהגדלת מספר ההלקים. אגב, הם מצאו שהשינויים במשקל ההלקים אינט מושפעים באוףן ניכר ממשקל הסיבים או משקל הזרעים, אלא מספר הזרעים בהלקט, הגדל עם הרוחחים. בעבודות אחרות בארץ (6, 5), נראו חוסר השפעה, או השפעה מועטה בלבד, של הרוחחים על משקל ההלקט הבודד. ניתן שחווסף האחדות בתוצאות נגרם, לפחות באוףן חלקי, משיטת הדגימה, שכן קיימות תנודות ניכרות במשקל ההלקט — לפי מועד הבשלתו ומקוםו בצמח.

לעומת השפעה המצוצמת על משקל ההלקט, היה לרוחחים השפעה ניכרת מאוד על מספר ההלקים לצמח. התוצאות המובאות כאן מאשרות את הנתונים מעבודה קודמת (6), שבה נבדקה השפעת הרוחחים בתנאי בעל ושלחין: נמצא שם, שבתחום הרוחחים שנoso (מ-2500 ל-25000 צמח לד') נע מספר

- (3) י. גוטשטיין, מ. צור, מ. הורובייז, ר. כרמל: דוח מוקדם על נסיגנות בכותנה בעל, שנת 1959 (סטנסיס, ועדת מצועית).
- (4) מ. הורובייז: נסיגנות בגידול כותנה בעל; „השדה“, כרך ל'ז, חוברת א' (1956).
- (5) מ. הורובייז, ש. ברוש, י. ברקוביץ: ניסויים בכותנה בראשות פתוחה החוללה; התhanaה לחקר החקלאות, סקירה מרובה מכפי הנהוג היום. אם הדבר יאשר בניסויים מוקומיים נוספים ותיפתרנה הביעות הטכניות — נראה אפשרות סבירה של זרעה לעומד סופי" גם בגידול הכותנה בעל.
- (6) מ. הורובייז: השפעת תנאי הסביבה על יצורת איברי הריבוי ואברטם בכותנה; חיבור לשם קבלת התואר דוקטור לפילוסופיה, האוניברסיטה העברית, ירושלים (1961).
- (7) ח. פחטר: גידול הכותנה; הוצאת „ספרית השדה“, 62 ע', (1962).
- 8) J. K. A. Bleasdale: Studies on Plant Competition; in "The Biology of Weeds", Symposium, 133—142, Blackwell Sci. Publ. Oxford (1960).
- 9) A. H. Bunting: Some Reflections on the Ecology of Weeds; in "The Biology of Weeds", Symposium, 21—26, Blackwell Sci. Publ. Oxford (1960).
- (10) R. H. Peebles, G. T. den Hartog, E. H. Pressley: Effect of Spacing on some agronomic and fiber characteristics of irrigated Cotton; U. S. D. A., Techn. Bull. 1140 (1956).

יו לעשב-יבר יותר אפשרות להתפתח; אך בשתקוף הניסוי הוחזקו כל החלוקת במצב של ניקיון כמעט מוחלט. בתנאים אלה, ובתחום הרוחים שנוסה, נראה שלא היתה חשיבות לסידורם ההנדסי.

מבחן מעשית אפשר להסיק משני הניסויים, שבתנאי בעל רגילים אין לחוש מפני צפיפות מרובה מכפי הנהוג היום. אם הדבר יאשר בניסויים מוקומיים נוספים ותיפתרנה הביעות הטכניות — נראה אפשרות סבירה של זרעה לעומד סופי" גם בגידול הכותנה בעל.

ד"ר מנשה הורובייז

המכון הלאומי והאוניברסיטאי לחקלאות חווית-הניסיונות, נוה יער

אלעוז קלטר

מיןיל ההדרכה, לשכת חרדה

נוה-יער, אפריל 1962.

ספרות

- 1) י. ארנון, י. ברקוביץ, מ. פינטחוב, י. זמיר, מ. נוה: ניסויים אגרוטכניים בסורגים; התhanaה לחקר החקלאות, סקירה 178 (1957).
- 2) י. גוטשטיין: מבחני מועד זרעה בכותנה באזור החוף; „השדה“, כרך ל'ז, חוברת ז' (1957).

חשוב למדלי אגוזי-אדמה

טיניציד

קוטל הפטריות החדש ביחס המבוסס
על תרכובת בדיל (Tin Compound)

ה騰שיד המשוד להדבות הצרוכספורה באגוז-אדמה

פלאיימפורט בע"מ / י. לובסנבורג, חברה לכימיקלים בע"מ
דרכ יפו 34, טלפון 84946 • רחוב הרצל 89, טלפון 83885, תל-אביב